

della scultura altomedievale in Istria, Atti — Centro di ricerche storiche Rovigno, 1980 — 81, 11, str. 65, 79 — 80. — *A. Šonje*, Crkvena arhitektura zapadne Istre, Zagreb — Pazin 1982, str. 51, 136. — *V. Ekl*, Gotičko kiparstvo u Istri, Zagreb 1982, str. 49, 146. — *Horvat* — *Matejčić* — *Prijatelj*, Barok. — *B. Tadić*, Rovinj — razvoj naselja, Zagreb 1982. — *R. Ubaldini*, Note sul sarcofago di Santa Eufemia a Rovigno, Atti e memorie SIASP, 1985, str. 65 — 73. — *A. Rubbi*, Rovinj — urbanitet grada i okolnih naselja, Rovinj 1993. Br. Ma.

ROŽAT, naselje na S obali Rijeke dubrovačke. Prvi se put spominje 1285, a sam lok. već 1123, kada je Sabin Gundulić darovao benediktincima iz Monte Cassina crkvu Sv. Marije s namjerom da se kraj nje podigne i samostan. To je jedan od rijetkih samostana osnutak kojega potvrđuju isprave, dok se crkva Sv. Marije u Rožatu spominje i u popisu benediktinskih posjeda na vratnicama crkve Sv. Benedikta u Monte Cassinu. Od benediktinskoga samostana (napušten 1295) i od crkve očuvani su samo fragmenti, među kojima i jedan ranosrednjovj. kapitel. Crkva Sv. Marije na brežuljku poviše naselja obnovljena je nakon potresa 1667. Uz obalu je franjevački samostan s crkvom Pohođenja Bl. Dj. Marije, osn. 1393. Današnji je samostan podignut krajem XVI. st. (na mjestu starijega iz poč. XV. st.) i djelomično obnovljen nakon potresa 1667. Ponovno je oštećen u potresu 1979, a prigodom sanacije rekonstruirano je stanje iz XVI. st. — Naselje je teško nastradalo u ratu protiv Hrvatske 1991/92.

LIT.: *F. Jurić*, Franjevački samostan u Rijeci dubrovačkoj, Zagreb 1916. — *I. Ostojić*, Benediktinci u Hrvatskoj, II, Split 1964. — *J. Lučić*, Prošlost dubrovačke Astarje, Dubrovnik 1970. — *A. Badurina*, Franjevački samostan u Rijeci dubrovačkoj, Godišnjak zaštite spomenika kulture Hrvatske, 1984 — 85, 10 — 11. — Zlatno doba Dubrovnika — XV. i XVI. stoljeće (katalog), Zagreb 1987. N. Gru.

ROŽIĆ, Ante, arhitekt (Begnište kraj Kavadaraca, Makedonija, 20. V. 1934). Diplomirao je na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1959. Od 1960. djeluje neprekidno u Makarskoj, gdje je voditelj poslovne jedinice zagrebačkoga »Investprojekta«. Posvetio se uglavnom izradbi društvenih i turističkih projekata u kojima uspijeva na osobit način povezati elemente primorskoga graditeljstva i suvremenoga arhitektonskog izraza. Njegova se arhitektura odlikuje upotrebom prirodnih materijala (kamen, crijep), živom raščlanjenošću volumena i određenom poetizacijom koju ostvaruje prozračnom igrom svjetla i detalja zelenila. Većinu je svojih projekata izveo na području Makarskoga primorja. Projektirao je hotele »Maestral« (1965, s J. de Lucom i M. Salajem) i »Beruliu« (1971) u Brelima, »Neptun« (1969) i »Algu« (1976) u Tučepima, »Biokovo« (1979) i »Meteor« (1985) u Makarskoj te »Goričinu« u Kuparima (1980), Turistički centar (1970) i plažni restoran (1981) u Brelima; plažni objekt u Podgori (1986); te poštu (1977), Dom zdravlja (1978), Institut »Planina i more« (1978) u Makarskoj kao i apartmansko naselje u Tučepima (1985). Autor je projekta za adaptaciju hotela »Grand« u Kuparima (1979). Sudjelovao je na više arhitektonskih natjecaja (Dom JNA, 1979, I. nagrada, i hotel »Bellevue«, 1985, II. nagrada, u Splitu), radio na urbanističkim planovima makarskoga područja, bavio se unutrašnjim uređenjem.

LIT.: *V. Maleković*, Dva turistička kompleksa Ante Rožića, ČIP, 1971, 5. — *Ž. Domljan*, Arhitektura na 5. zagrebačkom salonu, ŽU, 1971, 14. — *D. Kečkemet*, Ambijentalna arhitektura Ante Rožića, ibid., 1972, 18. — *Ž. Čorak*, Stil i karakter suvremenih zahvata u jadranski prostor, ŽU, 1973, 19 — 20. — *D. Kečkemet*, Uloga tradicije u suvremenoj arhitekturi, ibid., 1976, 24 — 25. — *J. Maroević*, Arhitektura sedamdesetih godina u Hrvatskoj, Arhitektura, 1981, 176 — 177. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945 — 1985, ibid., 1986, 196 — 199. Ž. D.

RUBBI, Antonio, arhitekt i kipar (Pula, 10. XI. 1955). Diplomirao arhitekturu na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1979 (N. Šegvić). Od 1980. u Upravi za prostorno planiranje i graditeljstvo u Rovinju bavi se zaštitom i revitalizacijom pov. jezgre, te izrađuje prostorni plan općine Rovinja (1987) i prostornu studiju staroga grada Rovinja (1991). God. 1992. osniva vlastiti atelje »Habitat«. Važnija izvedena djela su mu: uređenje gimnazije (1989), obnova zgrada na Obali A. Rismondo (1990), sanacija zgrade u Ul. Cronache 2 (1991) u Rovinju. — U njegovoj skulpturi prevladavaju poetski stilizirani figuradni elementi (*Sjedeći akt*, 1982; *Djevojčica s narom*, 1985 — postavljene su u Rovinju). Samostalno izlagao u Puli, Zagrebu, Rovinju, Rijeci i Trstu. — Sa skupinom arhitekata (Slavko Batelić, Branko Orbančić, Bruno Poropat) 1990. osniva »Grupu 90«, koja se zalaže za očuvanje arhitektonskoga naslijeđa Istre. — Objavljuje prikaze o istarskoj arhitekturi, urbanizmu, slikarstvu i kiparstvu u »Glasu Istre« (1993 — 95).

BIBL.: *O prostornoj cjelini Istre*, Istra, 1985, 7 — 8; *O Rovinju za Rovinj*, ČIP, 1985, 7; *Nepoznata prošlost rovinjskih prizemlja*, Arhitektura, 1988, 204 — 297; *Secesija u Puli*, ČIP, 1989, 4; *Pulska arhitektura tridesetih*, ibid., 1989, 5; *Stambena arhitektura u Puli od početka stoljeća do danas*, Arhitektura, 1989 — 1991, 208 — 210; *Moderna istarska arhitektura između dva rata*, Sinteza (Ljubljana), 1991, 87 — 90; *Moderno kiparstvo u Istri između dva rata*, ibid., 1993 — 94, 95 — 100; *Rovinj, urbanitet grada i okolnih naselja*, Rovinj 1993; *Pula, tri tisuće godina urbaniteta*, Zagreb 1995; *Moderna arhitektura u Istri*, Zagreb 1995.

A. ROŽIĆ, Dom zdravlja u Makarskoj

LIT.: *S. Moles*, Antonio Rubbi (katalog), Rijeka — Trst 1985. — *Z. Sila*, Rubbi, Rovinj 1990. — *Isti*, Vidna čistost Rubbijevih kipov, Likovne besede (Ljubljana), 1992, 23 — 24. J. M. M.

RUBINIĆ, Giovanni, arhitekt (Lovran, 1876 — Rijeka, 3. V. 1945). Diplomirao je na budimpeštanskoj Politehnici 1900. Od 1902. radi u Rijeci kao arhitekt i slobodni poduzetnik. Projektant je mnogih sada srušenih športskih građevina (Nautičarski klub na Dugome molu), javnih i privatnih zgrada izvedenih u stilu umjerene secesije.

LIT.: *J. Lozzi-Barković*, Secesija u stambenom graditeljstvu Rijeke, u zborniku: Sveti Vid, Rijeka 1995.

RUDIČIĆ, Dujam (Dujam Splićanin), kipar i klesar (Split, XVI. st.). Sa splitskim kamenarom I. Vitičićem sklapa 1529. i 1534. ugovor za dovršenje i obnovu crkve Sv. Marije u Zadru. Njihov su rad vijenci, pilastri, kapiteli i dr. na pročelju crkve, a vjerojatno i bočni portal s natpisom što spominje naručiteljicu Donatu. U Dubrovniku je radio s kamenarom L. Maravićem na dovršavanju triju arkadnih niša s ukrasnim lišćem cvjetne gotike u dominikanskoj crkvi. Prema nacrtima mlet. graditelja G. G. Sammicelija isklesao je 1540. renesansna vrata tvrđave Sv. Nikole u Šibeniku. S majstorom N. Karličem sudjeluje 1541 — 42. na gradnji katedrale u Hvaru. God. 1545. udružio se s graditeljem Feliksom Cataneom iz Ancone, klešući prema njegovim nacrtima arhit. dijelove za mnogobrojne dubrovačke zgrade.

LIT.: *C. Fisković*, Zadarska renesansna crkva Sv. Marije, Prilozi — Dalmacija, 1956, str. 114. — *Isti*, Hvarska katedrala, Split 1976, str. 21, 41, 79, 97, 98. — *Isti*, Korčulanski majstori XVI. st. u Apuliji, Anali — Dubrovnik, 1976, 13 — 14, str. 23 — 25. — *I. Petricoli*, Tragom srednjovjekovnih umjetnika, Zagreb 1983, str. 167 — 168. D. Kt.

RUDINA, ostaci benediktinske opatije Sv. Mihovila SZ od Požege. Podignuta na mjestu prapov. gradinskoga naselja koje je bilo nastanjeno i u rim. doba. Opatija se spominje od 1210; napuštena je 1537. Otkriveni su temelji samostana i crkve; crkva je bila trobrodna romanička bazilika s tri polukružne apsidge i zvonikom na zap. fasadi. Potkrovní vijenac apsida bio je ukrašen skulpturalno obrađenim konzolama (pronadni 20-ak komoda), koje se ubrajaju u najvredniju romaničku plastiku u kontinentalnoj Hrvatskoj. Odlikuju se rustičnom ekspresivnošću i maštovitim variranjem prikaza ljudskoga lica, a pojavljuju se i cjeloviti likovi. Reljef križa u peteroprutom pleteru vjerojatno je služio kao zaglavni kamen portala. Crkva je bila ukrašena romaničkim i gotičkim freskama; na zidu sakristije očuvan je dio gotičke freske, a osobito se ističe prikaz Kristova tijela (*Ecce Homo*). Tri samostanska krila s kapitulom i kapelom oko središnjega klaustra, usred kojega je bunar, dozidani su S do crkve vjerojatno u XIII. st. (kapitel klaustra), kada su podignute i dogradnje uz juž. i sjev. stranu crkve. U polukružnoj apsidi juž. dogradnje bila je redovnička grobnica i gotički oltar. Opatija je bila opasana zidom s polukružnim kulama. Četrdesetak metara Z od samostanske bazilike otkriveni su temelji ranoromaničke crkvice s polukružnom apsodom. — Arheol. nalazi s Rudine čuvaju se uglavnom u Muzeju Požeške kotline u Požegi.

LIT.: *Gj. Szabo*, Tri benediktinske opatije u županiji požeškoj, VjHAD, 1906 — 07, str. 208 — 09. — *J. Kempf*, Posljednji ostaci sredovječne opatije Rudina, ibid., 1907, str. 245 — 246. — *Gj. Szabo*, SG. — *A. Mohorovičić*, Problem razvoja romaničke arhitekture na tlu Hrvatske razmatran s osvrtnom na ruševni kompleks Rudina u Slavoniji, Ljetopis JAZU, 1960, 64, str. 417 — 431. —